

Vershil in Zienswijze?

M'n huisdokter en ik zijn op weg om goede vrienden te worden; werkelijk wat je noemt: „goede vrienden”. Heel gemakkelijk gebeurt dit niet meer als burgerschool- en studentenjaren eenmaal achter den rug zijn; 't is daarom zaak het groeiend gevoel van hartelijkheid en vooral van vertrouwen met zorg te cultiveeren. Zoo onverwacht kun je dan critieke momenten beleven.

M'n huisdokter is een ernstig man met een zeker volkomen gerechtvaardigd vertrouwen in de bekwaamheid van zijne professie en, met gepaste bescheidenheid, ook van zich zelve.

In den loop van een gesprek over de verhouding tusschen medici en tandartsen, waarover hij overigens zeer liberale opvattingen heeft, komt plotseling:

„Uw collega C. wilde onlangs tegen mij volhouden, dat aan een arts, aan een schoolarts, de inspectie van en het geregeld toezicht op het gebit der kinderen niet kon worden toevertrouwd. Dat vind U toch zeker wel overdreven?”

Nu zou ik gaarne met den dokter den vrede bewaren en ook collega C. is een bevriende mogendheid.

Onder de gegeven omstandigheden had ik dan ook vrijwel een gevoel als een neutraal handelsschip met de periscoop van een onderzeeër in zicht en zei dus: „Ja ziet U dokter, de medicus ziet het tandenstelsel natuurlijk met andere oogen dan een tandarts het ziet; dat is een kwestie van zienswijze. . . . . Dus. . . . . morgen komt U nog even naar het kleintje zien?” en ik verdween.

Och ja het moèt wel een kwestie van zienswijze zijn.

In „Moleschot” van 10 Maart j.l. vind ik eene beschouwing van den heer P. Reinders Folmer over: „Het Schoolartsenvraagstuk voor kleine Gemeenten”. In dit zeer lezenswaardige artikel is eene statistiekje opgenomen over het jaar 1915 voor de openbare school te Sloten. Onderzocht werden 87 leerlingen, waarvan we o.a. zien opgeteekend:

„B. Carieuse tanden en kiezen, mannelijke 5, vrouwelijke 3, totaal 8.” We hebben hier te doen met de bevolking van een openbare lagere school en mogen dus aannemen, dat de leeftijd der kinderen schommelt tusschen 6 en 13 jaar.

Nu is bekend, (dit schijnt reeds onomstootelijk vast te staan), dat men door het geregeld gebruik van dit of dat drinkwater met de tanden heele rare dingen kan beleven, maar of je uit het drinkwater te Sloten een cariesfrequentie van nog géén 10 % zou kunnen destilleeren.....?

In de „Statische Gegevens omtrent den toestand van het gebit bij kinderen en volwassenen te 's Gravenhage in de jaren 1911—1915” samengesteld door de tandartsen G. H. Bisseling, J. C. G. van der Gragt en T. J. Ninck Blok wordt meegedeeld:

Zooals reeds vermeld is, werden 19355 kinderen onderzocht,.....(allen van 6—13 jaren oud. B). Geheel vrij van caries, zoowel in het temporaire als in het permanente gebit, waren van dit aantal kinderen gemiddeld 22,32 %.”

Niet vrij van caries waren dus 77,68 % der kinderen in .....den Haag.

Nu is waar: twee zien meer dan een, en dus zullen ook drie wel meer dan een zien maar als die drie tandartsen hetzelfde gezicht op carieuze tanden en kiezen hadden als de heer Reinders Folmer zouden ze toch nooit meer, om precies te zijn, dan $3 \times 9,08 = 27,24$ % kinderen met een defecte denture te Sloten kunnen ontdekken.

Kortom ik geloof nòch aan een rekenkundige, nòch aan een drinkwaterkundige verklaring.

Het moet een verschil van zienswijze zijn òf.....

'k Zal m'n huisdokter eens vragen of hij dit raadsel kan oplossen.
